

Arrest

nr. 81 037 van 11 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 februari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 juli 2011 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 8 december 2011 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Hiertegen dient verzoekster beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.3. Op 19 januari 2012 wordt de beslissing van 8 december 2011 ingetrokken.

1.4. Op 19 januari 2012 wordt de aanvraag van 28 juli 2011 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.07.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

M.A. {...} (R.R.: (...)) nationaliteit: Rusland (Federatie van) geboren te Balakovo op 20.12.1978 adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Bij gebrek aan één van de in Het standaard medisch getuigschrift dd. 23.06.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien vertonen de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte, art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 9 en 9ter van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt het volgende:

“a) (...) Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde. Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet ‘of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.” Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: 4 “Vreemdelingen die zich reeds in België bevinden kunnen bij een langdurige ziekte een verblijf om medische redenen aanvragen. Enkel als het om een ernstige ziekte gaat waarvoor de vereiste behandeling niet beschikbaar is in hun herkomstland of het land waar ze wettig verblijven, kan een verblijfsmachtiging worden toegekend.” “Een medisch attest van de geneesheer is hét essentieel document om een uitstel van vertrek of machtiging tot verblijf om medische redenen (=9ter) te bekomen. Het feit dat een patiënt zo’n attest aan zijn geneesheer vraagt, betekent nog niet dat hij of zij de deze procedure effectief zal opstarten. Aan de hand van dit medisch attest bekijkt zijn advocaat of hulpverlener — in samenspraak met de geneesheer en de patiënt — of het zinvol is een (verblijfs-)procedure op te starten.” De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in haar beslissing van 08.12.2011 geoordeeld dat het verzoek van verzoekster onontvankelijk is. Zij baseert haar beslissing op het gegeven dat het standaard medisch attest geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Er werden ook geen andere medische attesten voorgelegd die voldoen aan het standaard medisch attest. Het medisch getuigschrift zou volgens de Dienst Vreemdelingenzaken niet opgesteld geweest zijn volgens het model dat vereist is voor art. 9 ter (gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007). De Dienst Vreemdelingenzaken argumenteert dat gezien één van de medische vereiste elementen van art. 9ter § 1 lid 4 ontbreekt, de aanvraag onontvankelijk dient verklaard te worden. Verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht aan in samenhang met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de verschillende bijgevoegde medische attesten blijkt dat verzoekster lijdt aan psychische problemen die zich uiten in angsten en depressies. Het feit dat zij hiervoor verschillende medicatie dient in te nemen en therapie dient te volgen, ondersteunt het ernst van de ziekte van verzoekster. De dienst Vreemdelingenzaken heeft enkel een oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd doch heeft geen oog gehad voor de ziekte die verzoekster werkelijk heeft. Er werden naast de 2 standaard medische attesten ook nog 3

andere medische attesten bij het verzoek gevoegd. Uit de verschillende medische attesten blijkt de aard en de ernst van de ziekte van verzoekster. Zelfs indien de ernst van de ziekte niet voldoende duidelijk opgegeven werd, is het mogelijk uit de attesten af te leiden aan welke aandoening verzoekster lijdt en vast te stellen dat deze ernstig is. Een terugkeer naar het land van oorsprong zou een verergering betekenen van de gezondheidstoestand van verzoekster die zich dan ook niet correct en adequaat zou kunnen doen verzorgen. Verzoekster verwijst naar de algemene toestand in Rusland: www.allianzworldwidecare.com/healthcare-in-russia 5 Zij verwijst naar de door haar neergelegde stukken die handelen over de crisis in de gezondheidszorg in Rusland. De D.V.Z. heeft blijkbaar alleen gelezen wat er vermeld werd onder B van het medisch getuigschrift, en het begeleidend verslag, waarnaar uitdrukkelijk verwezen werd, ongelezen gelaten. De Wet (art. 9ter § 1, 4e lid, van de Vreemdelingenwet) vereist dat het medisch getuigschrift de graad van de ernst van de ziekte vermeldt. Als deze vermelding gebeurt in een begeleidend verslag, waarnaar in het medisch getuigschrift uitdrukkelijk verwezen wordt, is er voldaan aan deze wettelijke vereiste. De begeleidende verslagen dienen immers als één geheel met het medisch getuigschrift beschouwd te worden. Het medisch geschrift en het begeleidend verslag dienen in hun geheel gelezen geëvalueerd te worden, wat de D.V.Z. duidelijk niet gedaan heeft. Een medisch getuigschrift en een begeleidend medisch verslag worden opgesteld door een medicus, en dienen ook onder dit oogpunt gelezen en geëvalueerd te worden. De D.V.Z. vervalt in een formalistisch, Kafkaïens denkpatroon dat niet thuishoort in het hedendaagse rechtsdenken. De werkwijze van de D.V.Z. strookt niet met een zorgvuldig bestuur, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd.”

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht vergt in casu onderzoek naar de schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt als ontvankelijkheidsvoorwaarde dat een standaard medisch getuigschrift dient te worden voorgelegd dat bovendien voldoet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Dit betekent dat dit standaard medisch getuigschrift vermeldt wat de ziekte is, en welke haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling is.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden."* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

2.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag twee standaard medische getuigschriften, zoals vereist door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voegde, alsook bijkomende medische stukken. Hoewel blijkens de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij slechts het medisch getuigschrift van 23 juni 2011 lijkt te beschouwen als het vereiste standaard medisch getuigschrift, dient alleszins vastgesteld dat zij ook de overige medische getuigschriften, en dus ook dat van 12 juli 2010, heeft beoordeeld aangaande de vermelding van de graad van ernst van de aandoening. Dit blijkt uit de bewoordingen: *"Bovendien vertonen de overige medische attesten bij de aanvraag evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte."*

Verzoekster is van mening dat de verschillende medische attesten aantonen dat zij lijdt aan psychische problemen die zich uiten in angsten en depressies. Het gegeven dat zij verschillende medicatie dient in te nemen en therapie dient te volgen, ondersteunt de ernst van haar ziekte. Verzoekster betoogt nog dat, zelfs indien de ernst niet voldoende duidelijk opgegeven werd, het mogelijk is uit de attesten af te leiden aan welke aandoening zij lijdt en vast te stellen dat deze ernstig is. Verzoekster verwijst voorts nog naar het begeleidend schrijven bij de medische attesten.

De Raad stelt vast dat het eerste standaard medisch getuigschrift op 12 juli 2010 ingevuld werd door dokter J. V. W. en vermeldt onder punt *“B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* dat verzoekster lijdt aan: *“reactieve depressie - anxietas”*. Voorts wordt geattesteerd onder punt *“D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?”* *“zij heeft psychologische ondersteuning nodig”*.

Het tweede standaard medisch getuigschrift werd op 23 juni 2011 ingevuld door dokter J. V. en vermeldt onder punt *“B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend”* dat verzoekster lijdt aan: *“psychisch traumatische ervaring met begeleidende angstequivalent”*. Voorts wordt geattesteerd onder punt *“D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?”* *“psychische decompensatie”*.

De overige stukken die verzoekster voegde bij haar aanvraag betreffen medische stukken die globaal handelen over verzoeksters raadpleging op de dienst psychiatrie, uitgevoerde onderzoeken, diagnoses, behandeling en medicatie.

2.5. Geen enkel door verzoekster overgemaakt stuk beschrijft echter de graad van ernst van haar aandoening. Noch uit de inhoud van elk door verzoekster overgemaakt stuk noch uit het geheel van de door verzoekster overgemaakte stukken, waarvan verzoekster zelf stelt in haar verzoekschrift dat *“zelfs indien de ernst van de ziekte niet voldoende duidelijk opgegeven werd, is het mogelijk uit de attesten af te leiden aan welke aandoening verzoekster lijdt en vast te stellen dat deze ernstig is”* kan door een leek, wat de gemachtigde van de staatssecretaris is, de ernst van de aandoening afgeleid worden, laat staan de graad van ernst. Er anders over oordelen zou betekenen dat de verwerende partij bij haar oordeel of de wettelijke voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld is dat het overgemaakt medisch getuigschrift bepaalde vermeldingen bevat, waaronder de graad van ernst van de aandoening of pathologie, over medische kennis zou dienen te beschikken, wat niet kan verwacht worden van de gemachtigde van de staatssecretaris, aan wie de wetgever in artikel 9 ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid heeft gegeven om de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk te verklaren indien het medisch getuigschrift niet de in artikel 9 ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalde vermeldingen bevat. Waar verzoekster aldus meent dat uit de voorgeschreven medicatie en psychische behandeling voldoende duidelijk de graad van ernst blijkt, kan zij niet worden gevolgd.

Waar verzoekster stelt dat de verwerende partij enkel een prima facie toets heeft uitgevoerd, en geen oog heeft gehad voor de ziekte die verzoekster werkelijk heeft, wijst de Raad erop dat in de ontvankelijkheidsfase de gemachtigde van de staatssecretaris zich in de beoordeling van de aanvraag beperkt tot het nagaan of de aanvraag voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, hetgeen tot zijn bevoegdheid behoort, zoals blijkt uit artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet en in casu meer bepaald artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde vermocht aldus na te gaan of het medisch getuigschrift dat verzoekster voorlegde melding maakte van de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de gemachtigde om bij de beoordeling van deze ontvankelijkheidsvoorwaarden vooraf een arts te raadplegen. De inhoudelijke beoordeling van de graad van ernst van de ziekte behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Verzoekster is voorts van oordeel dat de verwerende partij zich zeer formalistisch heeft opgesteld voor wat betreft de vermeldingen van de graad van ernst van de ziekte, maar gaat eraan voorbij dat het een wettelijk voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarde is dat het medisch getuigschrift onder meer de graad van ernst van de aandoening dient te vermelden. Zoals uit de bespreking hoger blijkt heeft de gemachtigde rekening gehouden met de door verzoekster voorgelegde stukken. De Raad kan het geenszins kennelijk onredelijk achten dat de gemachtigde van de

staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op grond van de door verzoekster voorgelegde stukken besloten heeft tot de onontvankelijkheid van de aanvraag.

Waar verzoekster nog wijst op de algemene gezondheidstoestand in Rusland, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Gezien het voorgaande maakt verzoekster niet aannemelijk dat de verwerende partij op een onzorgvuldige wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER